

des med $\frac{4}{10}$ efter en vis Dag, saafremt Arbejdet fortsattes udover denne Dag.

At udtale, at Sagsomkostninger som Regel paalægges den tabende Part, kan ikke anses for overflødig, da der kan paa-vises Kendelser, der give en Part fuld Ret, men uden Hjæmmel i Sagens Omstændigheder paalægge ham Omkostninger — hvorved Retten bliver til ringe Nytte.

Nr. 7, 8 og 9 staa i Samklang med første Del af Nr. 6: Honnør for den Mand, der skal dømme sine Medborgere imellem. Man kan ikke ubeset forelægge ham Fristen for en Sags Afgørelse — et rigtigt Resultat er dog ogsaa værd at tage med —, kun forlange, at han skal gøre sit bedste til Sagens Tary; og man kan ikke uden Hensyn til Sagens Beskaffenhed straffe Dommeren med Tab af „Salær, Dagpenge eller Befordringsgodtgørelse“, hvis han har gjort sit bedste. Man er her et Stykke udover det passende.

Nr. 11 til § 7 sætter den ordinære Overret som Overinstans, og, da Landbefolkningens Forkærlighed for Voldgiftsbehandlingen delvis skriver sig fra Ønsket om et hurtigt Resultat, imødekomes dette Ønske ved at afskære Appel til Højesteret. Ved kun at tillade Appel med Amtmandens Samtykke kan man roligt gaa ud fra, at ingen unødigt Appel sker.

Nr. 15—16 til § 8 og Nr. 17—18 til § 9 ere nødvendige Redaktionsændringer, begrundede ved Indførelse af Overretten som Appelinstant.

Nr. 19 til § 10 indeholder Regelen om Strafansvar for Voldgiftsmænd, der utilbørlig forhale en Sags Afgørelse. Mindretallet formener, at saadan Regel i enhver Henseende er at foretrække for Straf paa Salær, Dagpenge eller Befordringsudgifter som nævnt i § 6.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *Mindretal* (Alfred Christensen):

1) 6te Linie. Ordet „medmindre“ ombyttes med „hvis“.

2) 7de Linie. Ordene „ad almindelig Retsvej“ ombyttes med „ved Voldgift“.

Til § 2.

Af *Mindretallet under Nr. 1*:

3) 3die Linie: Efter „Formand“ tilføjes „, der har juridisk Uddannelse“.

Til § 3.

Af *Mindretallet under Nr. 1*:

4) 1ste Stykke. Sidste Sætning ændres til: „hvor Køberen har sin Bopæl ved Sagens Anlæg“.

Til § 5.

Af et *Flertal* (Udvalget med Undtagelse af Alfred Christensen):

5) I 2det Stykke affattes 1ste Punktum saaledes:

„Til det første Møde skulle Parterne give personligt Møde, medmindre de have lovligt Forfald, i hvilket Tilfælde vedkommende Part kan lade møde ved en anden fuldmyndig og uberygtet Person, der er forsynet med tilstrækkelig Fuldmagt“.

Af *Mindretallet under Nr. 1*:

6) Sidste Stykke, 5te Linie. Ordene „af de 3 første“ udgaa, og „Møder“ bliver til „Møde“. Til sidste Linie føjes: „altsaa som Regel den tabende Part“.

Til § 6.

Af *Mindretallet under Nr. 1*:

7) 2det Stykke, 6te Linie. Ordene „dog ikke ud over 4 Uger“ udgaa.

8) 7de Linie: „en Gang“ udgaa.

9) Sidste Stykke udgaa.